

Нѣкои ся мудрували, че человѣкъ е създаденъ само за тѣло-то и за този врѣменный свѣтъ, и отъ това сѫ заключавали, че сичко-то благополучие на человѣка ся состои въ задоволство-то и наслажденіе-то на чувства-та. Другы пакъ, като сѫ искали да отмѣтиятъ това твърдованіе като лъжо'вно, впаднали сѫ въ другѫ подобна глупостъ, да учятъ сирѣчъ, че съ това человѣкъ е само за душа-тѫ и за онзи свѣтъ създаденъ, и че този врѣменныя-тъ свѣтъ трѣба да го сматрятъ като чюждо и за нищо нѣщо. Мнозина сѫ искали да подкрепятъ съсъ свято-то Писаніе това послѣдне-то мудрованіе, и тѣй като сѫ разгледвали това нѣщо само отъ единъ странѣ и на кръво, подхлъзнили сѫ ѹж въвъ сѣкакви прѣмо противни на человѣческо-то естество мудрованія, и отъ тука сѫ произлѣзли пости-тѣ, неженяніе-то, пустинничество-то и отричяніе-то отъ мира. Истинна-та неможе да бѫде истина, ако има въ неї смѣсеное и най-малка лъжя; или трѣба съвсѣмъ цѣла истина или лажя. И тай никакъ друго-яче не може да ся дойде до чиста-тѫ истини, освѣнъ когато разумно ся мысли и ся разсѫжда, и да ся распознава и да ся раздѣля сѣко едно нѣщо какъ е отъ какъ не е. Ето прочее, здравыятъ разумъ като слѣдувамы какъ трѣба да мыслимъ и да мудрувамы за тѣзи работи, *Създаде Богъ человѣка*, казува свято-то писаніе, отъ земї или прѣсть; ето тѣлесна-та частъ на человѣкъ; и *духъ въ лице-то му духъ исисвота*: Ето словесна-та и разумна-та частъ. Между тѣзи двѣти части прочее потрѣбно е голѣмо согласие да бѫде, зарадъ взаимно-то тѣхно сохраненіе и совѣренство. Тѣло-то изискова и желае сичко това което услаждава неговы-тѣ чувства, а словесныя-тъ разумъ показва онова което е полезно и праведно. Отъ това слѣдува сички-тѣ тѣлесни наши пожеланія, които сѫ согласни на разума, на ползъ-тѫ и на правдъ-тѫ. да сѫ добры, понеже причиняватъ совѣренство, колкото на тѣло-то ни толко ся и на словесность-тѫ отъ това же совѣренство ражда ся добродѣтель-та, отъ която завыси сичко-то наше вѣчно благополучие. Безъ врѣменный-тъ животъ на този свѣтъ, неможе никакъ да ся има животъ вѣчный. Блаженство-то на вѣчность-тѫ ся ражда отъ разумно-то и добродѣтелно-то употребеніе на врѣменность-тѫ.